

Ագրարարության Trumpet's Sound **փող**

48-ԻԿ ՏԱՐԻ, ԱՆՍՏՐԱԼԻԱ
ՅՈՒՆԻՍ - ՕԳՈՍՏՈՍ 2017

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓՈՎ»
երկամսյա հոգեւոր բերք

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գույումեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

Աղօթքի եւ փառաբանութեան Նիւթեր

- Փառք կուտանք Աստուծոյ Ամերիկայի միսիոնարական խումբին համար:
- Շնորհակալ ենք Հայաստանի ժողովուրդին նկատմամբ անոնց ցուցաբերած հոգատարութեան եւ սիրոյն համար: Կ'աղօթենք որ սերմանուած խօսքը շատ պտուղ բերէ:
- Փառք կուտանք Աստուծոյ ԱՍՄ-ի եւ ՄԱԸ-ի ծառայակիցներուն համար, անոնց նուիրուածութեան, ծառայութեան եւ Տէրոջ նկատմամբ իրենց ունեցած սիրոյն համար:
- Կ'աղօթենք կարիքաւոր ընտանիքներու աջակցութեան ծրագիրի համար, եւ այն ընտանիքներու որոնք ամսական աջակցութեան կարիք ունին:

Բովանդակութիւն

Հնազանդութիւն.....	3
<i>Հովիւ Հրաչ Գույումեան</i>	
Քու առաջուան սերդ ձգեցիր	5
<i>Քաղուած</i>	
Սիրոյ դեղագիրը.....	7
<i>Քաղուած</i>	
Վերստին ծնունդ.....	9
<i>Յրէդ Ծօրսրրի</i>	
Յայրոսի աղջկայ յարութիւնը	11
<i>Վարդան Սարգիսեան</i>	
Լսելու ունակութիւնը	13
<i>Ռէքս Տիրլալ</i>	
«ԱՍՄ»-ի միսիոնարական դաշտէն .	15
<i>«ԱՍՄ» յանձնախումբ</i>	

Կազմի նկարը՝ հայկական բերք ու բարիք,
լուսանկարող Դոն Նոպէլ 2015թ.

Հնազանդություն

21-րդ դարուս մէջ այսպիսի բան մը արդեօ՞ք գոյութիւն ունի: Որպէս հաւատացեալներ եկէք Աստուծոյ Խօսքին աւելի մօտիկէն նայինք:

Մեր զաւակներուն սորուած սուրբգրային առաջին համարներէն մէկը անկասկած Եփես. 6:1-ն է, որ կ'ըսէ. «Ո՛րդիներ, ձեր ծնողներուն հնազանդ եղէ՛ք Տէրոջմով, վասն զի այդ է արժանը»: Շատ մարդիկ կ'ականկալեն որ զաւակներ հնազանդութիւն սորվին, այնուամենայնիւ անոնք չեն գիտակցիր որ հնազանդութիւնը ոչ միայն երեխաներու համար է այլ բոլոր մարդոց:

Հնազանդիլ բառի աստուածաշնչային բառը Յունարէն «Հուփաքու» բառէն առաջ կուգայ, որը կը նշանակէ ըսուած խօսքը ուշադրութեամբ մտիկ ընել՝ զայն կատարելու նպատակով: Ընտրութիւն կատարելու հնարատրութիւն չկայ այստեղ, պատուէրը պէտք է կատարուի, անկախ համաձայն ես կամ ոչ:

Աստուած հրամայեց հնազանդութիւն

Բ Օրինաց 6.4-9-ի մէջ կը կարդանք. «Ով Իսրայէլ, մտիկ ըրէ, մեր Տէր Աստուածը մի միայն Տէր է: Ու քու Տէր Աստուածդ բոլոր սրտովդ, բոլոր հոգովդ ու բոլոր զօրութիւնովդ սիրես: Եւ այս խօսքերը զորոնք ես այսօր քեզի պատուիրեցի, քու սրտիդ մէջ ըլլան ու զանոնք քու որդիներուդ կրկին և կրկին անգամ սորվեցնես, և թէ՛ տանդ մէջ նստած ատենդ, թէ՛ ճամբայ քալած ատենդ, և թէ՛ պառկելու ու ելլելու ատենդ անոնց վրայով խօսիս, և զանոնք նշանի համար ձեռքիդ վրայ կապես, ու ճակատնոցի համար աչքերուդ մէջտեղը ըլլան, նաև անոնք քու տանդ դրանդիքներուդ վրայ և դռներուդ վրայ գրես»:

Կող. 3.22-ը կ'ըսէ. «Ծա՛ռաներ, ամէն բանի մէջ հնազանդ եղէ՛ք ձեր մարմնաւոր տէրերուն, ոչ թէ աչքի առջեւ ծառայելով մարդահաճոններու պէս, հապա սրտի միամտութեամբ՝ Տէրոջմէ վախճալով»:

Մենք որպէս հաւատացեալներ պէտք է հնազանդ ըլլանք Աստուծոյ եւ հեղինակութիւններուն:

Ա Թագ. 15.22-ի մէջ Սամուէլ կ'ըսէ. «Միթէ Տէրոջը առջեւ ողջակէզ-

ներն ու զոհերը Տէրոջը ձայնին հնազանդութիւն ընելու չափ հաճո՞յ են: Ահա հնազանդութիւնը զոհէն ու խօսք մտիկ ընելը խոյերուն ճարպէն աղէկ է»:

Աստուած կը քննէ մեր հնազանդութիւնը ու կը դիտէ թէ որքանով Իր Խօսքին հնազանդ ենք:

Յովհ. 15.14-ի մէջ Յիսուս ըսաւ. «Դուք իմ բարեկամներս էք, եթէ ընելու ըլլաք ինչ որ ես ձեզի կը պատուիրեմ»:

Որպէս հաւատացեալներ, ամէն օր պէտք է հետեւինք Աստուծոյ եւ Յիսուս Քրիստոսի պատուիրաններուն, առանց որեւէ բացառութիւններու:

Անհնազանդութեան պատճառով օրհնութեան կորուստ

Շատ հաւատացեալներ անցեալի մէջ, եւ նաեւ օրերս Աստուծոյ օրհնութիւնը կորսնցուցած են իրենց անհնազանդութեան պատճառով:

«Քանզի ամէն մէկուն իր գործերուն փոխարէնը պիտի հատուցնէ. յաւիտենական կեանք անոնց, որոնք բարի գործերու մէջ համբերութեամբ յարատեւելով փառք ու պատիւ եւ անմահութիւն կը խնդրեն. Բայց անոնց՝ որ հակառակ են եւ ճշմարտութեան անհնազանդ ու անիրաւութեան հնազանդած՝ պիտի ըլլայ բարկութիւն եւ սրտմտութիւն» (Հռովմ. 2.6-8):

Հնազանդութեան պարգեւները

«Քեզ օրհնելով պիտի օրհնենք ու քու սերունդդ երկնքի աստղերուն ու ծովեզերքը եղող աւազին պէս խիստ պիտի շատցնենք եւ քու սերունդդ իր թշնամիներուն քաղաքները պիտի ժառանգէ ու երկրի բոլոր ազգերը քու սերունդովդ պիտի օրհնուին, որովհետեւ իմ ձայնիս ականջ դիր»» (Ծննդոց 22.17-18) (Աստուած կը խօսի Աբրահամին հրեշտակի միջոցով):

«Չըլլա՛յ որ մէկը ձեզ խաբէ փուն խօսքերով, վասն զի այս բաներուն համար Աստուծոյ բարկութիւնը կու գայ անհնազանդութեան որդիներուն վրայ» (Եփես. 5.6):

Հ. Գ.

Քու առաջուան սէրդ ձգեցիր (Յայտ. 2:4)

Եփեսոս այդ ատենները Հռովմէական նահանգին մայրաքաղաքն էր: Հոն էր Արտեմիս կամ Անահիտ շաստուածուհիին մեհեանը, որ 220 տարւոյան մէջ շինուած էր, եւ աշխարհի եօթը հրաշալիքներէն մէկը կը համարուէր:

Պօղոս առաքեալ հոս հիմնեց եկեղեցի մը, որուն մէջ աշխատեցան Ակիլղաս, Պրիսկիլա, Տիմոթէոս եւ Յովհաննէս առաքեալ: Կ'ըսուի թէ Յովհաննէս իր կեանքին վերջին մասը հոս անցուց եւ հոս գրեց իր Աւետարանը: Պատմոս կղզիէն վերադարձաւ Եփեսոս եւ հոն ննջեց 94 տարեկանին, ըստ պատմիչներու: Առաքեալը հոն սէր կը քարոզէր: Երբ շատ ծերացած էր եւ չէր կրնար երկար քարոզներ տալ, ժողովուրդին կ'ըսէր. «Որդեակներ, մէկգմէկ սիրեցէք»:

Աւելին կայ, Յիսուս՝ Ինք այս եկեղեցիին մէջ կը պտըտէր ու անոր հրեշտակը՝ հովիւը Իր աջ ձեռքին մէջ կը բռնէր (Յայտ. 1.20): Ան Եփեսոսի եկեղեցիին մէջ կը պտըտէր ու գիտէր անոր առաւելութիւններն ու թերութիւնները: Չայն կը քաջալերէր ըսելով. «Գիտեմ քու գործերդ եւ քու աշխատութիւնդ ու քու համբերութիւնդ եւ որ չարերուն չես կրնար տանիլ ու փորձեցիր զանոնք որ կ'ըսեն թէ իրենք առաքեալ են ու չեն եւ գտար թէ ստախօս են: Համբերութիւն ունենալով՝ նեղութիւն կրեցիր իմ անուանս համար՝ ու չթուցար» (Յայտ. 2.2-3): Ի՞նչ օրհնեալ եկեղեցի, երանի անոր անդամներուն, որ Տէր Յիսուսէն այսպէս կը վկայուին: Բայց աւա՛ղ: Երանի թէ Յիսուս հոս վերջացներ: Ան կը շարունակէ ցաւը սրտին, կ'ուզէ սթափեցնել զանոնք, մատը դնելով ճիշդ անոր վերքին վրայ. «Բայց քեզի դէմ բան մը ունիմ: Քու առաջուան սէրդ ձգեցիր» (Յայտ. 2.4): Շատ բաներ ունիս բայց սէր չունիս: Մարդոց ու հրեշտակներու լեզուներ ունիս, լեռներ տեղափոխող հաւատք ունիս, բայց սէր չունիս, ոչինչ ես: «... Ու սէր չունենամ ոչինչ եմ» (Ա Կորնթ. 13.2):

Եփեսոսի եկեղեցին առաջուայ օրերուն մէջ Ա Կորնթ. 13-րդ գլխուն մէջ յիշուած սէրը ունէր, իսկ հիմա չունի, ձգած է: Ուզելով, գիտնալով, անզգուշաբար թերեւս: Սէրը երկայնամիտ է, սէր չկայ, երկայնա-

մտություն չկայ, քաղցրություն չկայ, նախանձ կա, գոռոզություն եւ հպարտություն կայ, անվայել վարմունք, իրենը փնտռել կայ...: Սարսափելի վիճակ: Խեղճ եկեղեցի, առաջին սերդ ձգելով մակերեսային վիճակ մը ստացած ես: Առաջին սերդ ձգեցիր, ինկար: Աստուած սեր է: Եթէ սեր չունիս, Աստուած չունիս, եթէ Աստուած չունիս բան մը չունիս, բան մը չես, ոչինչ ես:

Առաջին սերը վերստանալու համար, Տէր Յիսուսը երեք բաներ կը թելադրէ Եփեսոսի եկեղեցիին. 1. «Միտքդ բեր ուրկէ ինկար». խորիէ վիճակիդ վրայ եւ գիտցիր որ ինկած ես: 2. «Ապաշխարէ», առաջին սիրոյդ դարձիր: 3. «Առաջին գործերդ ըրէ», ապաշխարութեան պտուղ բեր: «Եթէ ոչ, շուտով կուգամ քեզի ու քու աշտանակդ իր տեղէն պիտի շարժեմ» (Յայտ. 2.5): Ուրիշ թարգմանութեան մէջ կ'ըսէ. «Պիտի վերցնեմ», պիտի ձգեմ: Աստուած Իր խոստումներն ու զգուշացումները անպայման կը կատարէ: Կ'երեւի Եփեսոսի եկեղեցին իր առաջուան սերը չկրցաւ գտնել, ինկած մնաց: Հիմա այն չաստուածներու քաղաքին տեղը աւերակ ու անապատ է եւ այն նաւահանգիստը ուր նաւով կուգային Պօղոս եւ Յովհաննէս առաքեալները՝ ճահիճ մըն է:

Ի՞նչ մեծ ցաւ է Տէր Յիսուսի սրտին: Ան՝ առաջին սերը ձգող եկեղեցիներուն կ'աղաղակէ ու կ'ըսէ. «Ան որ ականջ ունի թող լսէ թէ Հոգին ինչ կ'ըսէ եկեղեցիներուն», քեզի եւ ինծի: Տէր Յիսուսի կոչին անսալով յաղթողներուն խոստումներ կան. երկրորդ մահէն չվնասուելու, ճերմակներ հագնելու, Աստուծոյ տաճարին մէջ սիւն ըլլալու, Աստուծոյ աթոռին վրայ նստելու, Կենաց պսակը առնելու, պահուած մանանայէն ու Կենաց ծառէն ուտելու:

Անսուտ են այս խոստումները սիրոյ մէջ մնացող յաղթող եկեղեցիներուն, քեզի եւ ինծի:

Քաղուած

«Երանի անոր, որուն յանցանքներուն թողութիւն եղաւ ու անոր մեղքերը ծածկուեցան: Երանի այն մարդուն որուն՝ Տէրը անօրէնութիւն չի սեպել ու անոր Հոգիին մէջ նենգութիւն չկայ» (Սաղմոս 32.1-2):

Սիրոյ դեղագիրը

Երկար տարիներ առաջ Չինաստանի մէջ, Լիլի անունով աղջիկ մը ամուսնացաւ եւ կեսուր մօրը հետ ապրելու ստիպուեցաւ: Կարճ ժամանակի ընթացքին յայտնի եղաւ որ շատ դժուար էր նոյն տան մէջ համերաշխ ապրիլ, որովհետեւ հարս ու կեսուր շատ տարբեր անձնատրութիւններ ունէին: Լիլին կը բարկանար կեսուր մօրը շատ մը սովորութիւններէն: Առաւել տարեց կիներ միշտ կը քննադատէր երիտասարդ հարսը:

Օրեր, շաբաթներ անցան եւ կռիւն ու վիճաբանութիւնը անպակաս էին տան մէջ: Պարագան աւելի գէշ էր, քանի որ ըստ Չինական հին սովորութեան, հարսը միշտ հնազանդելու էր կեսուր մօրը՝ անոր կամքը կատարելով:

Վերջապէս Լիլին չկրցաւ դիմանալ եւ որոշեց դիմել հօրը մէկ բարեկամին, պարոն Հուանկին, որ բոյսեր կը վաճառէր: Ան բացատրեց իր պարագան եւ խնդրեց թոյն մը գնել այս հարցը վերջնականապէս լուծելու համար:

Պարոն Հուանկ պահ մը մտածեց եւ վերջապէս ըսաւ. «Լիլի, պիտի օգնեմ քեզի որ հարցդ լուծես, բայց պէտք է ինծի մտիկ ընես եւ պատուէրս կատարես»:

Ապա իմաստուն բուսագէտը ծրար մը յանձնեց հարսին եւ բացատրեց ըսելով. «Ամէն օր պէտք է համով ճաշ մը պատրաստես եւ կեսորոջդ պնակին մէջ այս թոյնն քիչ քիչ դնես, որ իր մարմնին մէջ տեղաւորուի: Կասկածի տեղի չտալու համար, շատ զգոյշ ըլլալու ես եւ սիրով վարուելու ես հետը, առանց վիճելու, հնազանդ եղիր եւ թագուհիի պէս յարգէ զայն մինչեւ որ թոյնը զայն մեղցնէ»:

Լիլի ուրախութեամբ վերցուց բոյսերու ծրարը եւ տուն փութաց գործադրելու կեսուր մայրը մեղցնելու դաւադրանքը:

Շաբաթներ եւ ամիսներ անցան: Ամէն օր Լիլի յատուկ ճաշեր հրամցուց կեսուր մօրը: Ան յիշեց Պարոն Հուանկին կասկածելի չըլլալու պատուէրը, եւ զսպեց իր բարկութիւնը ու հնազանդեցաւ կեսուր մօրը անոր հետ իր մօրը պէս վարուելով:

Վեց ամիս անցնելէ վերջ, տան ամբողջ մթնոլորտը փոխուեցաւ: Լիւին այդքան լաւ տորվեցաւ զսպել ինքզինք որ երբեք վիճաբանութիւն չկար տանը մէջ, այլ միայն քաղցրութիւն:

Կեսուր մօրը վերաբերմունքն ալ փոխուեցաւ հարսին հանդէպ եւ սկսաւ իր աղջկան պէս սիրել Լիւիին: Ան իր բարեկամներուն կ'ըսէր թէ իր հարսը լաւագոյնն է: Անոնք իրարու հետ կը վերաբերէին որպէս մայր ու աղջիկ: Լիւիին ամուսինը շատ ուրախ էր պատահածը տեսնելով:

Օր մը՝ Լիւին նորէն գնաց բուսագէտի մօտ եւ խնդրեց անկէ որ կասեցնէ թոյնին ազդեցութիւնը. «Քանի որ»- ըսաւ ան - «հիմա կեսուր մայրս այդքան ազնիւ եղաւ, որ զինք մօրս պէս կը սիրեմ եւ չեմ ուզեր թոյնին պատճառով մահանայ»:

Տիար Հուանկ ժպտով գլուխը շարժեց եւ ըսաւ. «Լիւի, մտահոգիչ բան չկայ: Ես քեզի երբեք թոյն չտուի: Այս բոյսերը վիթամիներ էին, որ իր առողջութիւնը բարելաւուի: Միակ թոյնը քու մտքիդ եւ վարմունքիդ մէջ էր: Սակայն այդ բոլորը չեզոքացան այն սիրով, որ դուն ցոյց տուիր կեսուր մօրդ»:

Արդեօք անդրադարձած ես թէ ինչպէս որ ուրիշներուն հետ կը վերաբերիս, ճիշդ նոյն ձեւն է որ անոնք կը վերաբերին քեզի հետ: Չինական իմաստուն խօսք մը կայ որ կ'ըսէ. «Այն անձը որ ուրիշները կը սիրէ, փոխադարձ նոյնպէս պիտի սիրուի»: Կրնայ ըլլալ որ Աստուած կը փորձէ քու միջոցովդ ուրիշի մը կեանքը փոխել:

Պօղոս առաքեալ այսպէս կը յորդորէ մեզ. «Սէրը առանց կեղծաւորութեան ըլլայ, չարէն զգուելով, բարիին յարելով: Եղբայրսիրութեան մէջ իրարու գորովալից եղէ՛ք. պատուելու մէջ իրարմէ անցէ՛ք. ջանքի մէջ թուլասիրտ մի՛ ըլլաք. Հոգիով բորբոքեցէ՛ք. Տէրոջը ծառայեցէ՛ք. յոյսով ուրախ եղէ՛ք. նեղութեան մէջ համբերեցէ՛ք. ստեպ աղօթքի կեցէ՛ք» (Հռովմ. 12.9-12):

Քաղուած «Բարեպաշտուղ ձիթենին» գրքէն

Վերստին ծնունդ

Յովհաննու 3:1-16

Նիկողէմոս՝ հրեայ իշխան մը, Յիսուսի եկաւ, վերստին ծնունդի մասին հարցումներ ընելով: Այս գլխուն մէջ երեք բաժանմունքներու մասին պիտի խորհրդածենք - Աստուծոյ Որդւոյն, Աստուծոյ Խօսքին եւ Աստուծոյ սրտին:

Նախ կ'ուզեմ յիշել թէ Յիսուս իրապէս ո՞վ էր: Երբ Նիկողէմոս Յիսուսի հետ կը խօսէր, յատուկ բան մը նշմարեց Անոր մէջ - «Մէկը չի կրնար ընել այն հրաշքները, որոնք դուն կ'ընես, եթէ Աստուած իրեն հետ չըլլայ»: Յիսուս Աստուծմէ եկած էր, Աստուծոյ Որդի էր եւ գիտէր ու կը ճանչնար ամէն անձ: Յիսուս Նիկողէմոսի կ'ըսէ. «Եթէ երկրաւոր բաները ձեզի ըսի ու չէք հաւատար, ինչպէ՞ս պիտի հաւատար եթէ երկնաւոր բաները ձեզի պատմեմ»: 17-րդ համարը կ'ըսէ թէ «Աստուած իր Որդին չորկեց աշխարհ, որպէս զի աշխարհը դատէ, հապա որպէս զի աշխարհ անով փրկուի»: Ան Երկնքէն եկաւ ու ամենէն վեր է: Ինչ որ տեսաւ ու լսեց, զայն կը վկայէ, վասն զի զԱյն որ Աստուած որկեց Աստուծոյ Խօսքը կը խօսի: «Ինչ որ գիտենք՝ կը խօսինք եւ ինչ որ տեսանք՝ կը վկայենք ու մեր վկայութիւնը չէք ընդունիր»: Ուրեմն պատգամը այս է որ Յիսուս Աստուծմէ է եւ Աստուծոյ Որդի է, եւ այս մեզի համար բաւ է որ Իր առջեւ ծունկի գանք, երկրպագենք եւ Իր Խօսքը ընդունինք: Աստուած՝ մեր Ստեղծիչը Իր Որդիովը մեզի խօսեցաւ: Անիկա եկաւ աշխարհ մը որ կասկածով, անհաւատութեամբ եւ խաբկանքով լեցուն էր: Բայց Աստուած խօսեցաւ Իր Որդիովը:

Յիսուս Նիկողէմոսի ըսաւ, որ եթէ մէկը նորէն չծնանի Հոգիէն, Աստուծոյ թագաւորութիւնը չկրնար մտնել: Ուրեմն պայման մը, ճամբայ մը կայ եւ դժբախտաբար շատեր կ'ուզեն տարբեր միջոցներով կամ ճամբաներով Աստուծոյ թագաւորութիւնը մտնել: Բոլորս հաւասար ենք Աստուծոյ առջեւ եւ մեռնելու ու կորստեան դատապարտուած ենք եթէ վերստին չծնանինք: Նիկողէմոս կը զարմանայ թէ ինչպէս ծերացած անձ մը կրնայ նորէն ծնիլ, սակայն Յիսուս կը պատասխանէ որ Հոգիէն ծնանիլ պէտք է: Մարմնէն ծնածը մարմին է, եւ Հոգիէն ծնածը հոգի է: Յիսուս զայս կը նմանեցնէ հովին որ ուր ուզէ կը փչէ, անոր ձայնը կը

լսես բայց չես գիտեր ուրկէ կուգայ, միայն գիտես թէ ինչ հետեւանք եւ ազդեցութիւն կը ձգէ երբ փչէ ու անցնի: Նոյնպէս ալ երբ վերստին կը ծնինք Հոգիէն մեր կեանքերը նոր ազդեցութիւն կ'ունենան: Երբ Հոգիէն կը ծնինք, Աստուծոյ հանդէպ փափաք մը կ'արթննայ մեր մէջ, տարբեր հոգի մը կ'ունենանք եւ մեր կեանքերով աստուածային ազդեցութիւն մը կը ձգենք ուրիշներու վրայ: Եւ վերջապէս այս բոլորը իրականութիւն կը դառնան երբ Աստուած Իր սրտով կը յայտնուի մեզի: Ամենագէտ Աստուած երբեք ի մտի չունէր մեզ յանդիմանել կամ պախարակել, հապա Ան այնպէս սիրեց աշխարհը որ մինչեւ Իր միածին Որդին տուաւ: Ան խոնարհեցաւ եւ զիջեցաւ վիշտ ու ցաւ կրելու, մարդոցմէ մերժուելու, առանձին մեռնելու ամենավատ կերպով, նոյնիսկ խաչին վրայ աղաղակեց Իր Հօրը. «Աստուած իմ, Աստուած իմ, ինչո՞ւ զիս թողուցիր»: Աստուած որ այնչա՛փ գիտէ մեր մասին, այնչա՛փ սիրեց մեզ, ես ալ այնչա՛փ կը հաւատամ:

Փոքր եղած ատենս կը յիշեմ հայրս որ հեռաձայնի գրասենեակի մը պատասխանատուն էր: Երբ կ'այցելէի զինք կը հիանայի դիտելով ելեկտրական գործիքներն ու լարերը: Հայրս կը զգուշացներ զիս որ չմօտենամ վտանագատր լարերուն, կը հաւատայի եւ կը հնազանդէի իրեն: Շատ անգամ ծնողքս կը կրթէր եւ կը զսպէր զիս, սակայն զիտէի որ իմ բարիքիս համար կ'ընեն: Իրենց հոգատարութիւնը եւ սէրը այնպէս վայելած էի, որ իրենց եւ իմ միջեւ սիրոյ յարաբերութիւն մը, հաղորդակցութիւն մը կար: Հայրս լաւ գիտէի եւ անոր համար կը հնազանդէի եւ կը հաւատայի որ լաւագոյնը կ'ուզեն ինծի համար: Որչա՛փ աւելի մեր Երկնաւոր Հայրը մեզ կը սիրէ, Իր Որդին դրկեց որ գիտէր թէ՛ երկնքի եւ թէ՛ երկրի բաները: Մեր սիրտը գիտէ, մեր խորհուրդները գիտէ, մեր պէտքերը գիտէ եւ նամանաւանդ մեր յաւիտենական պէտքը գիտէ եւ կը խօսի մեզի Իր Որդոյն միջոցաւ այն խօսքերը որ պէտք ունինք լսելու – նոր ծնունդ մը Հոգիով, ապաշխարութիւնով, Աստուծոյ առջեւ խոնարհելով, մեր մեղքերը խոստովանելով եւ Իրեն մեզի ըրածին հաւատալով, մեր սրտերը բանալով, Իրեն յանձնուելով, այո ըսելով, որպէսզի կարենանք մտնել Իր մեծ թագաւորութիւնը:

Վեր. Ֆրէտ Ֆօրսթըր

Քաղուած՝ «Հատընտիր հոգեւոր պատգամներ» գրքէն

Յայրոսի աղջկայ յարութիւնը

Մարկոս 5.21-43, Ղուկաս 8.50-56

Նայրը, մայրը, հարազատները, 12 տարեկան աղջկայ անկողինի շուրջը հաւաքուած կը դիտէին աղջկան ով կը տանջուէր. քերես մի քանի օր հիւանդ պառկած էր, անոր վիճակը իսկապէս ծանր էր:

Հայրը՝ Յայրոսը ժողովարանի պետ էր: Ան հաստատ Յիսուսի մասին լսած էր: Այդ օրը քերես անձամբ մտածեց, կամ գուցէ կինը կամ բարեկամներէն մէկը խորհուրդ տուին զինք, որ երթայ Տէր Յիսուսին գտնէ ու տուն բերէ: Յայրոսը կրնար իր բարեկամներէն որեւէ մէկուն խնդրել, պատճառաբանելով թէ ինք չէր ուզեր իր աղջկայ քովէն հեռանալ: Բայց այդպէս չորաւ: Կեանքի ու մահուան հարցը ուրիշին չվստահեցաւ: Այս վճռական պահուն անձամբ որոշեց երթալ ու գտնել Յիսուսին, քանի որ ամբողջ սրտով պիտի փնտռէր:

Յայրոսը տունէն դուրս եկաւ հարցականներով լի. արդեօ՞ք վերջին անգամն էր, որ իր աղջկան պիտի տեսնէր, արդեօ՞ք երբ վերադառնար արդեն ուշ պիտի ըլլար, արդեօ՞ք Յիսուսին պիտի գտնէր, արդեօ՞ք Ան պիտի համաձայնէր իր տուն գալ: Շփոթուած եւ վախը սրտին մէջ քայլերը արագցուց: Վերջապէս կը գտնէ Տէր Յիսուսին, ինչպէս միշտ՝ բազմութեան մէջ, մարդկանցով շրջապատուած: Ժողովրդապետ ըլլալով հանդերձ համարձակութիւն ունեցաւ ու բոլորի առջեւ ծունկի գալով Յիսուսէն խնդրեց իր տուն գալ՝ ըսելով. «Իմ աղջիկս մեռնելու մօտ է, եկո՛ւր, անոր վրայ ձեռք դիր, որպէս զի ազատի ու պիտի ապրի» (Մարկ. 5.23):

Ճամբուն մէջ բազմութիւնը կը նեղէր Յիսուսին, Յայրոսի գործը երթալով կը դժուարանար: Յանկարծ 12 տարի արիւնահոսութիւն ունեցող կին մը դպաւ Տէր Յիսուսի հանդերձին ու բժշկուեցաւ: Այդ պահուն Յիսուսը կանգնեցաւ ու հարցուց, թէ ով զինք դպաւ: Յայրոսի համար ասիկա ժամանակի կորուստ էր, անցանկալի միջադէպ, իւրաքանչիւր վայրկեանը սուղ էր, սակայն Յիսուսի համար ասիկա Յայրոսին ուսուցանելիք քանկագին դաս մըն էր, որ ան իր ամբողջ սրտով հաւատարմութեամբ ընդունէր:

Յայրոսի աչքերուն առջեւ հրաշք կատարուեցաւ: Ան սկսաւ աւելի

հաւատալ, երբ տեսաւ այդ կնոջ հետ կատարուածը: Ան իր սրտին մէջ յոյսեր սկսաւ փայփայել. «Ա՛խ, երանի՜ աղջիկս քիչ մը եւս դիմանայ, ահա 12 տարուայ հիւանդին բժշկեց, աղջկաս ալ հարկաւ կը կարողանայ բժշկել»: Դարձեալ ոտքերնին ուղղեցին դէպի Յայրոսի տունը: Շատ չանցած անոր տունէն մարդիկ եկան ու իրեն յայտնեցին այն լուրը, որը երբեւէ ոչ մէկ հայր չէր ուզեր լսել: Դեռ լուրը չլսած՝ Յայրոսը անոնց երեսի արտայայտութենէն հասկցած պիտի ըլլար, որ աղջիկը մահացած էր: Այդ պահուն Յայրոսի զգացումները գագաթնակէտին հասան. կարծես մտքեր կուգային թէ ինչու աւելի շուտ չգտաւ Տէր Յիսուսին, կամ ինչու այդ կինը ժամանակը ի գուր տեղը կորսնցուց, բոլոր ջանքերը ապարդիւն եղան, տուն երթայ կնոջը երեսին ինչպէ՞ս նայի, ի՞նչ ըսէ...: Ծիշտ այդ պահուն Յայրոսի շփոթութիւնն ու տըրտմութիւնը Տէր Յիսուսի մէկ քաղցր խօսքով կը փարատուի. Յիսուս անոր կ'ըսէ. «Սի՛ վախնար, միայն հաւատա՛»: Ի՛նչ օրհնեալ է մեր Տէրը, որ կը հասնի մեզ եւ կը խօսի մեզ հետ մեր ամենադժուար պահերուն մէջ:

Մեր կեանքը լի է վախերով, իսկական վախերով: Կը թուայ թէ ամէն ինչ կորսնցուցինք ու անիմաստ եղաւ ամբողջ չարչարանքը, զոհողութիւնը, բայց Տէրը կ'ըսէ. «Սի՛ վախնար, միայն հաւատա՛»: Հետաքրքրական է, որ կ'ըսէ. «Սի՛ վախնար»: Աղջիկը արդեն մահացած էր, վախնալը այլեւս ի՞նչ իմաստ ունէր: Ինչո՞ւ Յիսուս անոր ըսաւ որ չվախնայ: Այդպէս ըսելով Յիսուս ջուրի երես հանեց Յայրոսի սրտին մէջ եղածը: Յայրոսը տունէն դուրս ելլելուն պէս եւ Յիսուսի հետ քալած ամբողջ ճամբու ընթացքին ան կը վախնար, որ իր աղջկան պիտի կորսնցնէր, կը վախնար, որ երբ Յիսուսին տուն հասցնէր, արդեն աղջիկը մահացած պիտի ըլլար: Յոբի խօսքերը կարծես թէ կը համընկնէին Յայրոսի սրտի իրավիճակին, երբ Յոբ կ'ըսէ. «Ինչ բանէ որ շատ կը վախնայի, այն ինծի հանդիպեցաւ, եւ ինչ բանէ որ երկիւղ ունէի, այն ինծի հասաւ» (Յոբ 3.25): Սակայն Յիսուսը կրնայ նոյնիսկ մահացածին վերակենդանացնել, ինչին Յայրոսը դժուար թէ կը հաւատար այդ պահուն:

Համոզուած եմ, որ եթէ աղջիկը մահանար, քանի դեռ հայրը տունն էր, ան դժուար թէ տունէն հեռանար Յիսուսին գտնելու համար, ան աւելի պիտի սկսէր մտածել թաղման արարողութեան մասին, քան Յիսուսին գտնելը: Ան սունամացի կնոջ հաւատքը չունէր, որ երբ իր միակ

գաւակը մահացաւ, գնաց ու Եղիսէ մարգարէին գտաւ ու տուն բերաւ (Գ. Թագ. 4.18-37): Յայրոսը ժողովրդապետ էր ու պէտք է ծանօթ ըլլար Հին Կտակարանի այդ պատմութեանը, բայց այդ պահուն ան շփոթուած էր, քանի որ սրտին մէջ վախը տարածուած էր: Վախը եւ կասկածը կը խանգարէ մեզ որ Աստուծոյ վստահինք:

Յայրոսի ճամբայ ելելը կրնանք երեք մասի բաժնել: Առաջինը՝ իր դուրս գալու պահէն մինչեւ Յիսուսին գտնելը: Այստեղ ան կը մտածէր, թէ Յիսուսին պէտք է գտնէ ու նախքան իր աղջկայ մահանալը տուն հասցնէ: Երկրորդը՝ Յիսուսին գտնելու պահէն մինչեւ իր աղջկայ մահանալու լուրը ստանալը: Այստեղ ան ինչ որ չափով յոյս ունէր, եւ կը շտապէր որ Յիսուսին վայրկեան առաջ տուն հասցնէր: Իր մտքին մէջ կը մտածէր թէ գործին կէտը կատարած էր, Յիսուսին արդէն գտած էր, մնացեր էր տուն հասցնել: Եվ երրորդը՝ մահուան լուրը ստանալու պահէն մինչեւ տուն հասնիլը: Այստեղ արդէն ուրիշ տեսակի յոյս էր, որը աւելի ձեւակերպուելով դարձած էր կենդանի հաւատք, հաւատք Յիսուսի խօսքի նկատմամբ: Սա էր, ինչ Յիսուսը կը փնտռէր ու կուգէր Յայրոսէն: Արդիւնքը այն եղաւ, որ Յիսուս պատուեց Յայրոսի հաւատքը, եւ Իր ողորմութեամբ վերակենդանացուց աղջկան:

Արդեօ՞ք հիանալի չէ այսպիսի Փրկիչ մը ունենալը, ով միշտ մեր կողքին է, մեզ կը հասկնայ եւ քաղցրութեամբ կը վարուի մեզ հետ եւ կ'օգնէ որ զինք ամբողջ սրտով հաւատանք:

Վարդան Սարգիսեան

Լսելու ունակութիւնը

Երբեւէ ձեզի հետ պատահա՞ծ է այնպիսի դէպք մը, երբ ընկեր մը ձեզի հետ իր խնդիրի մասին խօսելու ժամանակ ձեր միտքը սկսած է ձեր յիշողութիւնն ու փորձառութիւնը պրպտել օգտակար խորհուրդ մը կամ մեկնաբանութիւն մը ընելու համար: Սակայն չկարողանալով իւրայատուկ եւ խորաթափանց միտք մը առաջարկել, դուք ձեզի անգօր եւ անընդունակ զգացած էք ձեր ընկերոջ կարիքը բաւարարելու հարցին մէջ: Վերջապէս ձեր ընկերը կ'ըսէ. «Շատ շնորհակալութիւն

օգնութեան համար, հիմա ինծի շատ ատելի լաւ կը զգամ»: Դուք կը մնաք շփոթուած. «Ես ի՞նչ օգուտ տուի իրեն... հազիւ թէ բառ մը արտաբերեցի»: Մենք կը շփոթուինք եւ նոյնիսկ կը զարմանանք, երբ ինչ որ կերպով մը մէկու մը օգնած կ'ըլլանք՝ առանց որեւէ բառի: Անգամ մը հրաշալի գիրք մը կարդացի «Լսող սրտի զարմանահրաշ ուժը» խորագրով: Ասիկա հրաշալի արտայայտութիւն մըն է, որուն կարելի է անդրադառնալ: Այն ինծի կը յիշեցնէ Յակոբոսի ըսած մէկ խօսքը. «Ամէն մարդ թող արագ ըլլայ լսելու մէջ...» (Յակ. 1:19):

Երբ խօսողի դերի մէջ ենք, մենք մեր խօսքերով, գաղափարներով, մտահոգութիւններով, դատողութիւններով եւ կարծիքներով մուտք կը գործենք դիմացինի ներաշխարհ: Երբ լսողի դերի մէջ ենք, ապա կարծես թէ խօսողին ըսած կ'ըլլանք. «Դուն հիմա ատելի կարեւոր ես, քան օրակարգի ցանկացած այլ կէտ: Իմ կարծիքս, իմ մտքերս կը դնեմ մէկ կողմ եւ իմ ամբողջ ուշադրութիւնս քեզ կուտամ»: Ճշմարիտ լսելը դատապարտելէ զուրկ է: Այն ոչ մէկ պարագային դիմացինին չ'ըսեր թէ ինչպէս ինքը իրեն պէտք է «զգայ», կամ ինչ «պէտք է ընել»: Լսելու ունակութիւնը բաց սրտի, ապահով միջավայրի եւ ընդունելութեան մըթնոլորտ է: Լսելը քրիստոնէական սէր փոխանցելու հզոր միջոց է: Պարզ փաստարկ է, որ մարդիկ, երբ կը զգան, որ իրենց ըսածին ինչ որ մէկը ուշադիր կը լսէ, ապա իրենք իրենց սիրուած եւ հասկացուած կը զգան: Քրիստոսի լսելու դասական օրինակներէն մէկը Էմմաուսի ճանապարհի պատմութեան մէջ կը տեսնենք: Քրիստոս լսեց Իր երկու հետեւորդներու յուսահատութիւնն ու շփոթմունքը. «Յիսուս՝ ինքն ալ մօտենալով՝ անոնց հետ կ'երթար» (Լուկ. 24:15):

Կը խորհիմ թէ, ատետարանական քրիստոնէաների մեծ մասը պիտի չկրնար դիմակայել անմիջապէս «զրոյցի» բռնուելու եւ սպառիչ «պատասխաններ» տալու գայթակղութեանը: Տարօրինակ է, Յիսուսը այդպէս չըրաւ: Ան հարցեր տուաւ եւ այդ երկու աշակերտներուն իրենց շփոթուած վիճակէն դուրս հանեց եւ մտիկ ըրաւ անոնց, մինչ անոնք իրենց սրտի վիշտը կը կիսուէին Իր հետ: Միայն լսելէ յետոյ կը կարդանք որ Ան սկսաւ Մովսէսէն ու բոլոր մարգարէներէն սկսած՝ մեկնել անոնց, ինչ որ Գիրքերուն մէջ գրուած էր Իր մասին (Լուկ. 24:27):

Ինծի կը թուայ թէ մենք ատելի ունակ ենք խօսելու քան լսելու: Մենք շատ բան ունինք ըսելու. ի վերջոյ, կը կարծենք, որ մարդկանց բոլոր

խնդիրներու պատասխանները ունինք: Ապրելով աշխարհի մը մէջ, ուր իւրաքանչիւր ոք պատասխաններ կը փնտռէ, պատասխաններ ունեցողի համբաւ ունենալը բաւականին գրաւիչ կը հնչէ: Այնուամենայնիւ, եթէ կուգենք հետեւիլ Յակոբոսի ուսմունքին եւ Քրիստոսի օրինակին, ապա պէտք է ձեռք բերենք լսելու ունակութիւնը: Առակաց գիրքի իմաստուն հեղինակը ըսաւ. «Ո՛վ որ բան մը չլսած պատասխան կու տայ, յիմարութիւն ու նախատիւնք է իրեն» (Առակ. 18.13):

Եթէ երբեւէ գտնուած էք այնպիսի անձի մը կողքը, ով պարզապէս լռութեամբ մտիկ ըրած է ձեզ, ապա կ'իմանաք թէ ինչ նկատի ունիմ: Լսելը հզօր է, բժշկող հմտութիւն է: Երբ կը ձախողինք այդ դրսեւորել եկեղեցական կամ ընտանեկան կեանքին մէջ, ապա մեր հարաբերութիւնները կը տուժեն եւ ուրիշներուն օգնելու կարողանալու մեր ունակութիւնը խիստ կը սահմանափակուի:

Կենդրոնացած, ուշադիր եւ սրտանց լսելը կը պահանջէ կարգապահութիւն եւ զոհողութիւն, բայց այդ հզօր միջոց է դիմացինին ըսելու. «Դուն ինձի համար մեծ նշանակութիւն ունիս»:

Ռէքս Տիրլալ

«ԱՍՄ»-ի միսիոնարական դաշտէն

«Հայ քրիստոնէական առաքելութիւն»-ը հաւատքի առաքելութիւն մըն է, որը աշխարհի տարբեր կողմերէն հովանաւորողներ եւ կամաւորներ ունի, որոնք կ'աջակցին մեզ իրենց աղօթքներով, դրամական միջոցներով, անձամբ ներկայ գտնուելով եւ ֆիզիկապէս օգնելով մեզ տարաբնոյթ աշխատանքներու մէջ, ինչպէս նաեւ միանալով մեզ Հայաստան եւ Արցախ կատարած մեր միսիոնարական ծառայութիւններուն ժամանակ:

Այո, մենք իսկապէս շնորհակալ ենք բոլոր անոնց, որոնք մեզ համար աղօթեցին եւ Տէրը Իր շնորհքով մինչեւ այստեղ մեզի հասցուց:

Ուրախ ենք յայտարարելու, որ շուտով հնարաւորութիւն պիտի ունենաք մեր գործունէութեանը հետեւիլ առցանց՝ www.acmaust.org կայքէջի միջոցով:

Շատ մարդիկ կը հարցնեն մեզի, թէ որո՞նք են ամենաանհրաժեշտ կարիքները:

Մեր գլխաւոր նպատակն է օգնել խիստ կարիքի մէջ գտնուող ընտանիքներուն, անոնց Աւետարանը փոխանցել, հոգեւորապէս օգնել, աղօթել իրենց հետ եւ իրենց համար, հոգալ անոնց առողջական խնդիրները եւ դեղորայքի ծախսերը, ընտանիքներու համար սնունդ գնել, նորածիններուն կաթով ապահովել, վճարել ելեկտրականութեան եւ տան վարձի գումարները:

Ամսական 100 տոլարը բաւարար է, որ մէկ ընտանիքի մը կարողանանք օժանդակել: Մեր ցանկին մէջ այսպիսի շատ կարիքաւոր ընտանիքներ կան, եւ մեզ համար շատ դժուար է անոնց մերժելը: Մեր աղօթքն է, որ Տէրը օգնէ քեզ որ կարողանաս այս ծառայութեան մէջ բաժինդ ունենալ:

Մատթ. 26.11-ի մէջ Տէրը ըսաւ. «Վասն զի աղքատները ամէն ատեն ձեզի հետ ունիք, բայց զիս ամէն ատեն չունիք»: Դուն ես այն մէկը, ով պէտք է ձեռք մեկնէ կարիքաւորներուն, դուն ես այն մէկը ով պէտք է աղօթէ անոնց կարիքներուն համար, քանի որ այս է Հօր կամքը:

Հարուստ մարդը աղքատ Ղազարոս մը ունէր իր դրան մօտ: Ամէն օր երբ հարուստը իր պալատէն դուրս կուգար, աղքատը այնտեղ նստած էր. հարուստը կրնար ձեւացնել որ չտեսաւ զինք, ան կրնար ըսել որ շատ վճարներ ունի ընելու այս ամիս, եւ այդ խեղճին օգնելը հետաձգել յաջորդ ամսուան...

Գիտէք, որ այդ աղքատ մարդը իր աղքատութեան պատճառով երկար պիտի չկրնար գոյատեւել, ան շուտով պիտի մեկնէր իր Տիրոջ հետ ըլլալու. հարուստ մարդն ալ պիտի մեկնէր Տիրոջը դէմ կանգնելու եւ պատասխան տալու իր ըրածներու համար:

«Ամէն բան ձեզի ցուցուցի, թէ այսպէ՛ս պէտք է աշխատիլ ու տկարներուն օգնութիւն ընել եւ միտք բերել Տէր Յիսուսին խօսքը՝ որ ինք ըսաւ. «Աւելի երանելի է տա՛լը, քան թէ առնելը»» (Գործք 20.35):

Մենք շնորհակալ ենք Ձեզ, եւ թող որ Տէրը օրինէ Ձեզ եւ Ձեր ջանքերը Անոր Թագաւորութեան առաջխաղացման գործին մէջ:

«ԱՄՄ» յանձնախումբ